

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1085

30.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatvirksomhet: SAs tradisjon og ånd

Del 8

II. ÅNDEN I SA DEN POLITISKE SOLDATENS 10 BUD

Det er viktig å ta i bruk en tradisjon og sørge for at den anvendes og realiseres på en meningsfull måte - også organisatorisk. Men alt dette må ikke forbli en blek mental lek og en idé på papiret: For å bli historisk slagkraftig må det tilføres den indre holdningen som gjør at ingenting blir viktig uten.

For nasjonalsosialismen - ble det påpekt i forordet - er soldatlivet ikke bare en viktig del av den naturlige inndelingen av det nasjonale fellesskapet og, i kampens stund, en militant organisasjonsform for militante nasjonalsosialister; soldatlivet er et etisk prinsipp, en livsholdning som stiller helt konkrete krav til den militante for at han skal kunne utføre det partiet forventer av sin Sturm-Abteilung!

Disse kravene ble sommeren 1977 oppsummert som "Den politiske soldatens ti bud" og har siden blitt fullstendig akseptert i vårt samfunn. De var ikke dogmatiske regler som ble oppfunnet på måfå - de var et resultat av den rike erfaringen og livsholdningen til de politiske soldatene i kamp- og etterkrigstiden, og de bygde på erfaringene og opplevelsene til SA-krigerne, aktivistene i "den lange natten" og fremfor alt de nasjonale ungdomsbevegelsene. Nesten åtte år har

gått siden den gang - lange år med bitter kamp, tilbakeslag, nød og ofre, forfølgelse, forbud og undertrykkelse, men også med gjennombruddet for en enhetlig, landsomfattende og fungerende bevegelse. De "ti bud" forble og fanget stadig flere nye brunskjortesoldater - ingenting måtte utelates, ingenting måtte legges til. De var og er ikke abstrakte trosforestillinger, livsfjerne moralske begreper, uoppnåelige krav - de ble født ut av den direkte erfaringen til krigeren, ut av hans innsikt i kampens nødvendigheter, de har bevist seg i livet og danner derfor livsgrunnet for våre politiske soldater:

TRO!

ADLYD!

KAMP!

VÆR SANN!

VÆR KOMRADELIG!

JOBB MED DEG SELV!

VÆR DISKRÉ!

BE TAPPER!

VÆR STOLT!

VÆR BARMHJERTIG!

Disse ti budene er nært knyttet til hverandre, går over i hverandre, utfyller hverandre, henviser til hverandre. De tre første budene "Tro! Adlyd! Kjemp!" er hovedkravene som alle de andre er avledet av - de gjaldt allerede i samme formulering for brunskjortene i det historiske SA!

Alt i alt har disse ti budene imidlertid vokst frem i vår kamp for den nye generasjonen nasjonalsosialister, og de har også bevist sin verdi i denne kampen - de er ikke en blek kopi av fortiden, men en realitet i nåtiden.

I åtte år nå har det igjen oppstått et nytt SA - "den politiske soldatens 10 bud" er den grunnleggende loven som former og former livet til de nye brunskjortene. I en slik tid er det allerede i ferd med å utvikle seg en egen tradisjon, som aldri kan være en imitasjon av tidligere telt, selv om den faller tilbake på gamle former og viderefører fortidens kamp i sine vesentlige og varige aspekter. Derfor har jeg håp om at disse "POLITISK SOLDATs TI BUDORD" vil fremstå for kommende generasjoner av nasjonalsosialister som et nytt, som et tiende aspekt av SA-tradisjonen - som et indre bidrag til den uendelige kampen for vårt folks fremtid og utvikling, akkurat som metodene for å overvinne naziforbudet forhåpentligvis en dag kan bli vårt ytre bidrag til brunskjortearméens strålende historie!

TRO!

Troen er vårt levebrød!

Kan man virkelig kreve tro - er det ikke snarere slik at det å kunne tro i stor grad unndrar seg menneskelig viljestyrke, at man får eller mister troen på noe helt uavhengig av om man vil eller ikke?

Faktisk kan og bør man ikke "tro" på den nasjonalsosialistiske ideen - den er verken religion eller ideologi; den lærer ingenting som man mer eller mindre vilkårlig bare må tro på:

Nasjonalsosialisme er ganske enkelt erkjennelsen av menneskets biologiske natur og formål i sitt miljø, og den idealistiske viljen til å arbeide for realiseringen av en naturlig orden i stedet for bare å arbeide for komfort og velvære i sitt eget lille liv. For å kjempe for en slik ny orden organiserer nasjonalsosialistene seg i et nasjonalsosialistisk parti. Og dette partiet krever av hvert partimedlem - men særlig av sine politiske soldater - en tredelt tro: troen på partiet, troen på kameratene og troen på seg selv! Og denne krevde troen er i høyeste grad et spørsmål om vilje, for den er ikke en handling som "holder for sant", men en beslutning om å stole på! Budet "Tro!" krever ikke at noen ideologiske eller andre påstander skal holdes for sanne, det krever av den politiske soldaten at han ikke lenger ser sitt livs sentrum i realiseringen av egne forhåpninger, men overlater dette livet til fellesskapet, som gir det mening og verdi!

Troen på partiet:

Partiet er et folks organiserte livsvilje, det er fellesskapet som kjemper for den nye orden, og bare i og gjennom det blir denne nye ordenen mulig. Det er derfor nasjonalsosialisten overlater sitt liv til partiet: Han kan ha sine egne ideer om nasjonalsosialismen i mange henseender - det er til og med bra og riktig - men han kan aldri ha "rett" om partiet. Partiet viser veien, det er nasjonens fortropp - bare de som følger det, kan derfor virkeliggjøre nasjonen. Det er derfor partiet alltid har rett: ikke fordi hver eneste beslutning alltid må være riktig, men fordi målet er riktig, og uten det arbeidet som partiet organiserer, uten den kampen som partiet fører, ville dette målet aldri bli nådd! Uten partiet går nasjonalsosialismen i oppløsning i utallige intellektuelle sirkler og politiske sekter som mister mening og sammenheng. Kampen for oppbyggingen, opprettholdelsen og seieren til det nasjonalsosialistiske partiet er den helligste livsoppgave for den politiske soldat - den er bare mulig hvis han tror på partiets oppgave, dvs. hvis han av hele sitt hjerte og hele sin vilje stoler på at de nasjonalsosialistiske arbeidernes og kjempernes kollektive viljesinnsats - fornyet og videreført av hver ny generasjon - til slutt vil være sterkere enn det borgerlige system, at den vil overvinne systemet, opprette den nye orden og dermed sikre vårt folks overlevelse og høyere utvikling!

Tro på kameratene dine:

Partiet er ikke en administrativ mekanisme - det er det levende fellesskapet av nasjonalsosialistiske arbeidere, krigere og ledere og dermed den åndelige enheten mellom alle mennesker i en nasjon som sammen strever for det store målet. Denne enheten omfatter ikke bare de nålevende og aktive partikameratene - den omfatter også de millioner av døde og de kommende generasjonene av vår bevegelse. Troen på partiet - på behovet for en organisert fortropp for nasjonen - suppleres derfor av troen på kamerater, på mennesker som arbeider og kjemper innenfor partiets rammer, fylt av det samme målet og med det samme engasjementet! Ens egen uselviskheter, det å vie sitt liv til et mål som er større enn dette livet og overgår det, har sin verdi i seg selv, for en idealist er alltid et mer behagelig fenomen og lever til syvende og sist et lykkeligere liv enn materialisten; men den får først sin virkelige betydning gjennom tilliten til at ens kamerater står ved ens side og alltid fortsetter kampen der man selv måtte stoppe - det være seg gjennom sykdom og død, det være seg gjennom forfølgelse og fengsling eller av andre grunner. Ingenting er forgjeves, for det vil alltid være kamerater som fortsetter, akkurat som vi fortsetter arbeidet og kampen til de kameratene som har kjempet før oss. Vi er aldri alene - ikke engang i samvittighetsfengselets isolasjon eller i eksilets eksil - vi er alltid en del av det levende fellesskapet av kamerater som overlever oss og til slutt vil realisere våre ønsker, mål og ambisjoner.

Troen på seg selv:

Beslutningen om å overgi seg så fullstendig til partiet og fellesskapet, å overlate sitt eget liv til dem, som nå ikke lenger tjener en selv, men partiet, tas raskt. For å holde det oppe må man aldri miste tilliten til partiet og kameratene - men man må heller ikke miste tilliten til seg selv og sin egen styrke. Den som tror, er sterkere enn han ofte vet selv: Han kan tåle hva som helst, SÅ LENGE han tror!

ADLYD!

Lydighet er revolusjonens store dyd!

Som den organiserte livsviljen og nasjonens fortropp gjør det nasjonalsosialistiske partiet krav på partikameratenes tillit. For å kunne nå sitt store mål følger imidlertid kravet om lydighet - alle partikamerater, men særlig våre politiske soldater, adlyder partiet og ingen andre. De gjør det uten forbehold og med all sin kraft - uansett om de forstår betydningen av en ordre eller ikke, uansett om partiets ordre samsvarer med deres egne ønsker eller ikke. For den politiske soldaten går lydighetsplikten så langt som til å ofre sitt eget liv:

DEN SOM SVERGER TIL HAKEKORSFLAGGET HAR INGENTING IGJEN SOM FORTSATT TILHØRER HAM!

En dobbel lydighetsplikt binder den politiske soldaten til den tyske arbeiderklassens revolusjonære parti:

Som organisasjonsform for de politiske soldatene er og forblir Sturm-Abteilung en underavdeling av partiet - den står ikke overfor partiet som en likeverdig partner, politisk er den et redskap for partiet og organisatorisk er den livsuttrykket for dets politiske soldater. Den som setter seg fore å oppildne politiske soldater mot partiet, å gjøre SA til en selvstendig politisk faktor med egoistiske politiske ideer, den som vil stille seg over eller ved siden av partiet i stedet for å tjene det lojalt og dermed realisere Volksgemeinschaft, er en partifiende! Den politiske soldaten adlyder partiet og dets leder og lar seg aldri skyve inn i en kile mellom seg og partiet! Men hvis det oppstår en konflikt innad i partiet eller mellom partiet og en av dets underavdelinger, er hver enkelt politisk soldat direkte underlagt partiet og dets leder - da må og skal han om nødvendig vende seg mot sine egne tidligere overordnede og kamerater! Den politiske soldaten er partiets ryggrad - han må aldri la seg knekke eller bli beveget til partifiendtlige handlinger. Partiets overlevelse og suksess avhenger av ham!

Som regel er det imidlertid hans direkte overordnede som legemliggjør partiet for den politiske soldaten, og hvis ordre han må utføre til døden. Men partiet krever aldri blind lydighet mot kadrene: **NASJONALSOSIALISTEN VIL LYDE FOR Å VINNE!**

Han kan og bør tenke selv, han har sin egen personlige forståelse av nasjonalsosialismen, og det er ut fra den han bør komme med forslag og ideer. Den overordnede er forpliktet til å svare på slike forslag og ideer, enten for å gjennomføre dem eller for å forklare hvorfor de ikke er anvendelige på denne måten eller nå. Plikten til å adlyde er likevel grenseløs og uinnskrenket - men den politiske soldaten må aldri ha følelsen av at han bare er "kanonføde" og ikke en kamerat blant kamerater som konspirerer for den seieren som bare troen på partiet, lydigheten mot partiet og kampen for partiet kan føre til!

En politisk soldat som har inntrykk av at det ikke blir tatt tilstrekkelig hensyn til hans ideer og forslag, eller at beslutninger som er tatt, er i strid med partiets ideer og interesser, henvender seg først til sin direkte overordnede og deretter også til høyere overordnede i partiet og SA. Men når en beslutning først er tatt og en ordre er gitt, må den politiske soldaten adlyde, og da vil han sette alle krefter inn. Da er det slutt på nøling og reservasjoner!

Den høyeste autoriteten for den politiske soldaten er partilederen! Når lederen har

uttalt seg, er et spørsmål endelig avgjort, og det kan ikke lenger være noen tvil om partiets generelle linje!

Bare de som har lært å adlyde på denne måten, er egnet til selv å være ledere eller underledere:

Bare de som har lært å adlyde, vil en dag være i stand til å gi ordrer!

Den politiske soldaten må ikke tolerere disiplinløshet i alle tenkelige former, verken hos seg selv, sine kamerater eller noen av sine lederkamerater. Han er forpliktet til å rapportere om det, slik at partiet raskt og grundig kan kvele enhver degenerering av vårt revolusjonære kampanner til en borgerlig svinesti!

Nasjonalsosialist: Lær disiplin! Adlyd! Da blir seieren vår!

KAMP!

Kampen er den politiske soldatens livsoppgave!

Sammen med tro og lydighet er budet "Kjemp!" det tredje hovedkravet partiet stiller til sine soldater i brunskjorte - og også det som faktisk tydeligst preger livet og former soldatmennesket. Tro og lydighet - det er det partiet krever av alle andre partikamerater, om enn ikke med samme konsekvens som fullstendig gjennomsyrrer ens eget liv: Den enkle partikamerat vil mønstre begge deler og arbeide for partiet etter evne på sin plass i denne ånden. Men han vil fortsatt være bundet til sitt tidligere liv med mange tråder i sin livsholdning - til sin familie, sitt yrke, sine interesser og vennekretser. Han vil forsøke å bruke og anvende alt dette i partiarbeidet, men til syvende og sist vil han for det meste forbli i sitt private livs normale kanaler.

Den politiske soldaten, derimot, forstår allerede de to første budene som milepæler på veien som gjør ham til en ridder av den nasjonalsosialistiske revolusjonen, som helt og holdent underordner sitt privatliv i revolusjonens tjeneste. Denne utviklingen fullføres i det tredje budet, der den politiske soldaten endelig legger sitt tidligere liv bak seg og bare lever for revolusjonen:

Den politiske soldaten i det nasjonalsosialistiske arbeiderpartiet er en profesjonell revolusjonær. Hans liv er en kamp mot systemet og for den nye orden. Denne kampen tar ikke hensyn til private interesser og håp, til familie og venner, til yrke og posisjon. Den politiske soldaten kjemper for partiets sak uten å ta hensyn til seg selv - dermed har han allerede brutt fullstendig med det herskende systemet, dets orden, lover og skikker. Alt dette utsetter ham for forfølgelse - han tar den også på

seg, går gjennom fengslene og er til slutt beredt til å ofre alt, til og med sitt eget liv!

Livet til en politisk soldat, en yrkesrevolusjonær og ridder av revolusjonsordenen bør ikke forestilles som et liv preget av lidelse og oppofrelse, selv om det kan virke slik for en utenforstående med sine borgerlige, materialistiske standarder:

Denne kampen, dette bruddet med den borgerlige verden, dette totale engasjementet for den nye orden er ikke et resultat av en grammatisk pliktlojalitet preget av innsikt i nødvendigheten; beslutningen om å leve et slikt kamplystent liv kan ikke og blir ikke beordret, er ikke et resultat av press og tvang. Den politiske soldaten føler seg ikke alltid som et offerlam eller en tragisk figur. Avhengig av humør og erfaring kan han av og til føle seg slik. Men innerst inne vet han at han ikke kan eller vil leve på noen annen måte. Sturm-Abteilung er ikke en vilkårlig underavdeling som man kan bli innkalt til. Den er legemliggjøringen og organisasjonsformen for en av de tre mennesketypene som kjennetegner det nasjonalsosialistiske arbeiderpartiet - soldaten, krigeren!

Han kan bare leve i et borgerlig system med materialistisk orientering ved å bekjempe det, ellers vil tomhet, kjedsomhet og meningsløshet overvelde og kvele ham! Det borgerlige systemet kan derfor ikke tilby ham noe, kan ikke korrumpere ham - han er immun mot det, ikke først og fremst på grunn av ideologisk kunnskap, men på grunn av sin livsfølelse. Dermed finner krigeren meningen med livet og lykken bare i kampen, selv om dette livet utad kan virke ulykkelig for den utenforstående borgerlige. Selvfølgelig blir denne kampen først meningsfull og overskrider krigerens eget liv når den er forankret i troen på partiet og gjennomføringen av dets generelle linje. Den politiske soldaten kjemper ikke for selvpålagte mål og ikke bare for seg selv og sine egne - han kjemper for partiets seier, som viser ham målet og gir ham konkrete oppgaver ved å definere partilinja!

I dagens forbudsperiode er problemet at NSDAP ennå ikke har gjenoppstått som en politisk fortropp for revolusjonen som er i stand til å handle. I historien til vårt nåværende nasjonalsosialistiske tankefellesskap var det derfor til å begynne med bare de militante som bare kunne leve i denne tilstanden ved å kjempe mot den. Slike mennesker fant raskt sammen og gjenkjente hverandre umiddelbart. De ble til Storm-avdelingen, som fortsatt mangler et parti som tilhører dem og viser dem veien. Derfor så de ikke sin oppgave i å formulere programmer og ideologisk utvikling - de tok rett og slett opp kampen konkret. Og denne kampen kunne bare være en kamp mot NS-forbudet og for nystiftelsen av NSDAP. Bare dette nye NSDAP kunne da bestemme den

politiske kursen i detalj. Som beskrevet i første del er dette nye SA i mellomtiden blitt et fellesskap som praktisk talt ER den nasjonalsosialistiske bevegelsen! I dag adlyder den politiske soldaten sine overordnede som leder ham i kampen mot NS-forbudet og for NSDAPs nystiftelse; han kjemper i henhold til den generelle linjen som er gitt ham av vårt fellesskap, som i mellomtiden er det gamle partiets rettmessige arving og forløperen for det nye!

VÆR SANN!

Vår ære heter lojalitet!

Det var det historiske mottoet til soldatene i Waffen-SS. Det gjelder til syvende og sist for alle politiske soldater:

En mann av ære - det vil si en mann hvis handlinger er i harmoni med hans overbevisning og som villig og pålitelig aksepterer og oppfyller forpliktelsene og konsekvensene som følger av dem. En slik mann fortjener respekt i sine medmenneskers øyne, kan og får respektere seg selv og har ære. I den framtidige nasjonalsosialistiske folkestaten og i den nasjonalsosialistiske bevegelsen generelt forventer vi at alle som arbeider og kjemper i våre rekker, er hedersmenn. Denne æren erverver man seg imidlertid ikke gjennom en engangsavgjørelse, men bare gjennom livslang lojalitet til sine overbevisninger og de forpliktelser som følger av dem! Det er derfor vår ære heter lojalitet - det er derfor partiet må kreve av sine politiske soldater, i tillegg til alle de andre budene, at de ikke forstår sin kamp og sin livsholdning som en engangsbeslutning som kan trekkes tilbake når som helst, men at de ser det som et kall, en æresoppgave som de er lojale mot hele livet!

Budet "Vær trofast!" sikrer mer enn noe annet at vår idé og bevegelse er uforgjengelig:

I den første delen ble det allerede påpekt at man kan forby organisasjoner, men ikke ideer og fremfor alt ikke menneskene som holder fast ved disse ideene, og at det derfor ikke er undertrykkelse og forbud som kan ødelegge en bevegelse, men bare likegyldighet og resignasjon hos folket. Våre kameraters lojalitet er imidlertid sterkere enn forbudslover og jager bort enhver fristelse til likegyldighet og resignasjon - ikke bare for noen få år, men for alltid: Hver generasjon av politiske soldater - og vi er nå allerede den tredje - bærer nasjonalsosialismen inn i fremtiden takket være sin lojalitet til ideen og bevegelsen! Den som slutter seg til oss i dag som 16- eller 18-åring, er selv en bropear som støtter og muliggjør bevegelsens vei de neste 50 årene. Og denne lojaliteten vil også sikre neste generasjonsskifte i rett øyeblikk: Den militantes

vilje er sterkere enn de borgerliges system! I den politiske soldatens lojalitet til sin overbevisning og bevegelsen viser denne viljen seg på nytt hver dag!

Troskapsbudet er uten tvil det vanskeligste:

Begeistringens oppblussing vekker sterke krefter i alle - men spesielt i en kriger, som av natur liker eventyret, styrkeprøven, den mandige prøven, overvinnelsen av motstand og motstandere. Men så viser krigerens vei seg snart å være en vei av lidelse, av oppofrelse, av avkall på all borgerlig komfort og bekvemmelighet, en vei til fengsel og muligens til døden. Og denne veien kan ikke mestres ved en engangsinnsats, men må kjempes for år etter år, tiår etter tiår. Bare de som tilhører den militante eliten i samfunnet vårt, kan bedømme hva dette betyr for den enkelte!

Men nasjonalsosialister forblir lojale - det var det den gamle garden i NSDAP gjorde da partiet ble forbudt etter det mislykkede opprøret 9. november 1923. Det var det brunskjortene i den første perioden av kampen gjorde, til tross for fire hundre blodvitner; det var det heltene fra Hitlerjugend gjorde, som frivillig ofret seg da hele verden satte seg fore å ødelegge Tyskland; Det var det de politiske soldatene fra Reichsfront gjorde da det ødelagte etterkrigstyskland så ut til å gjøre ethvert håp om en tysk gjenoppstandelse eller til og med en ny seier for nasjonalsosialismen umulig; det var det de standhaftige nasjonalsosialistene gjorde i den lange natten da de eneste fremtidsutsiktene så ut til å være at de troende døde ut! Og i dag holder VI de troende - allerede i en noe bedre situasjon og med større utsikter til en ny begynnelse, men fortsatt i en vanskelig, nesten håpløs situasjon. For en heroisk sang vår bevegelses historie er!

Ja - vi vil forbli lojale, uansett hva som måtte komme, helt til solen, som i dag bare lever i hjertene til noen få mennesker, en dag igjen står strålende opp over Tyskland og Europa - helt til flagget vårt igjen vaier fritt i vinden!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERSCHAFTS-AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

September 1973 25. April 2017 (2016)

Der Kampf geht weiter !

Beliebiger Artikel nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten sind im Massenstab, Verlogenheit, Verrat, Vorkriegs- und Vorkriegsdenken nicht ausgerottet, das kann die gesamte Welt niemals heil geliebten Führers Adolf Hitler zu erwecken.

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle "Völker- und Rassenmenschen" als vielmehr ein Schicksal am Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des beständigen Volkstums ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der unersättliche Gier nach an dem alten, die "Völkermord" gegen alle weißen Völker (?) zu begreifen, keine Mittel und Eisenbahnen, Chiffrenbücher und Kommunikation.

Wie "legal" oder "illegal", ob im "Wahlsystem" oder im "Stimmzettel", ob als Propagandamittel, bewaffnet oder auf einem Schiffsfeld oder an der Spitze Nationalsozialisten ist keine Pflicht.

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1805 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.armyofmankind.com/truth.htm) I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 174 (201) Printed 2019 April 20, 2019 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture destruction, and neo-stirring.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info